

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – C-25/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal****A benyújtás napja:**

2020. január 20.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Višje sodišče v Ljubljani (Szlovénia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. december 18.

Fizetésképtelen adós:

ALPINE Bau GmbH

[omissis]

ELŐZETES**DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEM**

Az ALPINE BAU GMBH, Salzburg – celjei leányvállalat [omissis] adóssal szemben folyamatban lévő másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban az ALPINE Bau GmbH-val, [omissis] Wals bei Salzburg, Ausztria [omissis] szemben folyamatban lévő fizetésképtelenségi főeljárás felszámolója a Višje sodišče v Ljubljani (Ljubljani felsőbbíróság, Szlovén Köztársaság) megtámadta az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság, Szlovén Köztársaság) 2019. július 5-i [omissis] végzését, amellyel az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) elutasította a hitelezői követeléseknek a fizetésképtelenségi főeljárás fent említett felszámolója általi [...] 2018. január 30-i bejelentését.

A NEMZETI BÍRÓSÁG ELŐTT FOLYAMATBAN LÉVŐ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE

A Višje sodišče v Ljubljani (Ljubljani felsőbbíróság) 2019. december 18-i [omissis] végzésével az eljárást felfüggesztette és úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt az Európai Unió Bírósága elé. **[eredeti 1. o.]**

A JOGVITA TÁRGYÁNAK ÉS A RELEVÁNS TÉNYÁLLÁSNAK AZ ÖSSZEFOGLALÁSA

1. A bécsi kereskedelmi bíróság 2013. június 19-i végzésével fizetéseképtelenségi eljárást indított az ALPINE Bau GmbH [omissis] társasággal szemben, amely eljárás a fizetőképesség helyreállítását szolgáló eljárásként indult, azonban azt 2013. július 4-én fizetéseképtelenségi eljárássá minősítették át. Felszámolóknak Stephan Rielt nevezték ki. A bécsi kereskedelmi bíróság 2013. július 5-i végzéséből kitűnik, hogy az ALPINE Bau GmbH társasággal szemben megindított fizetéseképtelenségi eljárás a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet) 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fizetéseképtelenségi főeljárás.
2. 2013. augusztus 6-án a [omissis] fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója másodlagos az ALPINE BAU GMBH, Salzburg – celjei leányvállalattal szembeni fizetéseképtelenségi eljárás megindítását kérte az Okrožno sodišče v Celjunál (celjei regionális bíróság).
3. Az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) 2013. augusztus 9-i határozatával megindította a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárást a fent említett leányvállalattal szemben és az AJPES (a Szlovén Köztársaság közhiteles nyilvántartásokat vezető és kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó hivatala, Szlovén Köztársaság) internetes oldalán 2013. augusztus 9-én közzétett hirdetményben tájékoztatta a hitelezőket és a felszámolókat, hogy a rendelet 32. cikke értelmében bejelenthetik a követeléseiket a főeljárásban és bármely másodlagos eljárásban. Az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) felhívta a hitelezőket arra, hogy a szóban forgó másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban a fent említett hirdetmény közzétételétől számított három hónapos határidőn belül jelentsék be a követeléseiket és az egyéb elsőbbségi vagy nem elsőbbségi követeléseket, a bejelentés határnapjaként 2013. november 11. napját jelölte meg, és emlékeztette a hitelezőket arra, hogy amennyiben a követeléseiket és elsőbbségi követeléseiket e határidő lejártáig nem jelentik be, e követelések a szóban forgó másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban a fizetéseképtelen adós vonatkozásában megszűnnek, és a bíróság a ZFPPIPP [a pénzügyi műveletekről, a fizetéseképtelenségi és felszámolási eljárásról szóló törvény] 296. cikkének 5. bekezdése vagy 298. cikkének 5. bekezdése alapján elutasítja a bejelentést.
4. 2018. január 30-án a [omissis] fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója a szóban forgó másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése alapján követeléseket jelentett be és kérte, hogy a felszámolási bíróság adjon helyt a bejelentésnek, és vegye figyelembe ezt a bejelentést a pénzüsszegeknek a hitelezők közötti, a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás keretében ezt követően történő minden egyes felosztásánál . **[eredeti 2. o.]**
5. Az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) 2019. július 5-i végzésével ezt a bejelentést a ZFPPIPP 296. cikkének 5. bekezdése alapján mint határidőn túli bejelentést elutasította. Az Okrožno sodišče v Celju (celjei regionális bíróság) megállapította, hogy a bejelentés előterjesztésére a ZFPPIPP 59. cikkének 2. bekezdésében előírt határidő 2013. november 11-én lejárt.

RELEVÁNS JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉSEK

Az uniós jog

6. A rendelet 32. cikkének (1) bekezdése értelmében bármely hitelező bejelentheti követelését a főeljárásban és bármely másodlagos eljárásban. A rendelet 32. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a főeljárás és bármely másodlagos eljárás felszámolói abban az esetben jelentenek be a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van ezt ellenezni vagy követeléseiket visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jogszabály így rendelkezik. A fő- vagy másodlagos eljárás felszámolója jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, különösen a hitelezők gyűlésén (a rendelet 32. cikkének (3) bekezdése).
7. A rendelet 28. cikke értelmében amennyiben ez utóbbi másként nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra alkalmazandó jogszabályok annak a tagállamnak a jogszabályai, amelynek területén belül a másodlagos eljárást megindítják.

A szlovén jog

8. A fizetéseképtelenségi eljárásokat szabályozó szlovén törvény (Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju¹ [a pénzügyi műveletekről, a fizetéseképtelenségi és felszámolási eljárásról szóló törvény]) 59. cikkének 2. bekezdése akként rendelkezik, hogy e cikk 3. és 4. bekezdésének eltérő rendelkezése hiányában a hitelező a fizetéseképtelenségi eljárásban a követelését az eljárás megindításáról szóló hirdetmény közzétételének napjától számított három hónapos határidőn belül jelentheti be.² A ZFPPIPP 281. cikke 1. bekezdésének³ vagy [eredeti 3. o.] 282. cikke 2. bekezdésének⁴ eltérő rendelkezése hiányában, amennyiben a követelést elsőbbségi jog biztosítja, a hitelezőnek a követelés bejelentésére előírt határidőn belül az elsőbbségi jogot is be kell jelentenie a fizetéseképtelenségi eljárásban (a ZFPPIPP 298. cikk 1. bekezdése). Amennyiben bármely hitelező hagyja eltelni a követelés bejelentésére rendelkezésre álló határidőt, a fizetéseképtelenségi eljárás adósával szemben fennálló követelése megszűnik, és a bíróság a követelésének határidőn túli bejelentését elutasítja (a ZFPPIPP 296. cikkének 5. bekezdése). Az elsőbbségi

¹ A továbbiakban: ZFPPIPP (Ur. List RS [a Szlovén Köztársaság hivatalos lapja] 126/2007. száma és ezt követő módosítások).

² E két bekezdés megtámadható vagy megtámadott jogi aktusokon alapuló követelésekről szól.

³ A törvény e bekezdése az olyan végrehajtási eljárásban érvényesített elsőbbségi követelésekkel foglalkozik, amely eljárásnak a folytatására nem hat ki a felszámolási eljárás megindítása.

⁴ A törvény e bekezdése a bíróságon kívül érvényesíthető elsőbbségi követeléseket szabályozza.

jog megszűnik, ha a hitelező azt nem jelenti be az e célra rendelkezésre álló határidőn belül (a ZFPPIPP 298. cikkének 5. bekezdése).

9. A szlovén bíróságok ítélkezési gyakorlatában nem léteznek ehhez hasonló ügyek.

Az osztrák jog

10. Az Insolvenzordnung [a fizetéseképtelenségről szóló rendtartás] 107. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a követelések bejelentésére rendelkezésre álló határidő lejártát követően bejelentett és a vagyoni helyzet vizsgálatát szolgáló általános meghallgatáson meg nem tárgyalt követelések vonatkozásában a tartozások fennállásának vizsgálata céljából külön meghallgatást kell elrendelni. E követelések a 105. §. (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak. A vagyoni helyzet vizsgálatát szolgáló végső meghallgatás megelőző 14 napon belül bejelentett követelések nem vehetők figyelembe.

A FELSZÁMOLÓK ÉRVEI

A fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolójának érvei

11. A fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója a fellebbezésében megjegyzi, hogy a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítását abból a célból kezdeményezte, hogy a fizetéseképtelenség szabályok által biztosított teljes körű védelem a Szlovéniában található vagyontárgyakra is kiterjedjen. A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának lehetősége nem azt a célt szolgálja, hogy a fizetéseképtelenségi főeljárás hitelezőit a követelések ezen új, másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban történő bejelentésének új (kiegészítő) kötelezettségével terhelje, és arra sem irányul, hogy a követelések bejelentésének elmaradása esetén a szóban forgó hitelezők helyzete bármilyen módon is kedvezőtlenebbé váljon (például annak megállapítása révén, hogy e hitelezők kizárólag a rendelet 35. cikke értelmében vett fennmaradó vagyontárgyak erejéig jogosultak a követeléseik megtérítésére). A rendelet 32. cikkének (2) bekezdésében foglalt, a felszámoló részére különleges – a szlovén fizetéseképtelenségi jog által el nem ismert, így nem is szabályozott – jogot biztosító rendelkezést tehát ekként kell értelmezni. A rendelet 32. cikkének (2) bekezdése értelmében a főeljárás felszámolója a főeljárásban már bejelentett **[eredeti 4. o.]** hitelezői követeléseket bármely másodlagos eljárásban bejelentheti úgy, hogy a követelések e bejelentésére nem vonatkozik időbeli korlátozás. Ezenfelül az olyan értelmezés, amely szerint a követelések fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója általi bejelentésére is a követelések bejelentésére vonatkozó szlovén helyi szabályok alkalmazandók, szintén ellentétes lenne a más tagállamokban (a jelen ügyben például Ausztriában) hatályos, a követelések bejelentésére és igazolására vonatkozó szabályokkal. Ausztriában a követelések bejelentését és igazolását illetően a Szlovéniában hatályos szabályoktól eltérő szabályok érvényesülnek, ami azt jelenti, hogy a rendelet 32. cikkének (2) bekezdését gyakorlatilag lehetetlen lenne alkalmazni, ha e szabály

alkalmazását a ZFPPIPP 59. cikkének 2. bekezdésében szereplő rendelkezéshez kötnék. A fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója érhető módon kizárólag azokat a hitelezői követeléseket jelenti be, amelyeket a helyi szabályozásnak megfelelően szabályszerűen bejelentettek és igazoltak. Ilyen esetben a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója a rövid, három hónapos határidő lejárta miatt ténylegesen nem gyakorolhatja a rendelet 32. cikkének (2) bekezdésében biztosított jogot, mivel az Ausztriában zajló főeljárásban a hitelezői követeléseket e határidőn belül még nem jelentették be, ellenőrizték vagy igazolták szabályszerűen. A követelések felszámoló részéről történő, a rendelet 32. cikke értelmében vett bejelentésének célja ugyanis az, hogy leegyszerűsítse az eljárást, és hogy például egyetlen bejelentéssel át lehessen helyezni a másodlagos eljárásba a főeljárásban már bejelentett és igazolt összes követelést. Ami ugyanis a [jelenlegi] főeljárást illeti, az Ausztriában folyó olyan főeljárások egyikéről van szó, amelyek során a hitelezők az osztrák jognak megfelelően hosszabb időszak alatt jelentették be a követeléseiket. A követelések igazolását szolgáló meghallgatásokat több alkalommal, pár évig tartó, hosszabb időszak alatt tartották meg, és az utolsó meghallgatásra 2018. október 2-án került sor. A rendelet 32. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezés hatékony alkalmazása céljából tehát sürgősen gondoskodni kell arról, hogy e rendelkezés alkalmazása nem ütközzön olyan határidőbe, amely a helyi jogszabályok rendelkezései alapján alkalmazandó a hitelezőkre (a ZFPPIPP 59. cikkének 2. bekezdése). A rendelet a közvetlen hatállyal bíró uniós jog részeként elsőbbséget élvez a ZFPPIPP szövegével szemben. Következésképpen nem fogadható el az olyan értelmezés, amely nem teszi lehetővé, hogy a főeljárás felszámolója a követeléseket hatékonyan, olyan módon érvényesítse, amely biztosítja a követelések védelmét vagy a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot. Ellenkező esetben a másodlagos eljárás hitelezői a főeljárás hitelezőihez képest kedvezőbb helyzetben lennének. [eredeti 5. o.]

A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás felszámolójának érvei

12. A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás felszámolója arra hivatkozik, hogy a követeléseknek a főeljárás felszámolója által tett bejelentése elutasítása abból ered, hogy a szlovén jog rendelkezései értelmében határidőn túl történt a bejelentés. Az eljáró bíróság e határozattal a nemzeti jogot a rendelet 4. cikke (1) bekezdésével összhangban alkalmazta; e bekezdés akként rendelkezik, hogy amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az eljárást megindították. A rendelet nem rendelkezik arról, hogy a felszámolók mely határidőn belül jelenthetik be a követeléseket az ugyanazon adóssal szemben megindított más fizetéseképtelenségi eljárásokban. Már a nemzeti jog alkalmazásának a rendelet 4. cikke (1) bekezdésében meghatározott terjedelme is cáfolja azt az álláspontot, amely szerint a felszámolókat e bejelentés tekintetben nem köti határidő. A rendelet 32. cikkének (2) bekezdése nem hoz létre a követelések bejelentésétől különböző, különös jogintézményt; a szóban forgó rendelkezés pusztán azt írja elő, hogy a felszámoló a hitelezők képviselőjeként, a hitelezők nevében és érdekében

bejelentheti a hitelezői követeléseiket, ami – az általános jogelmélet mellett szintén – a hitelezők azon jogának fenntartását indokolja, hogy ezt a bejelentést ellenezzék vagy a követeléseiket visszavonják. A fizetéseképtelenségi eljárás szabályszerű lefolytatásának biztosítását szolgálja az olyan eljárási határidők meghatározása, amelyeket valamennyi jogalanyra azonos módon kell alkalmazni, és amelyek nem lehetnek eltérők attól függően, hogy ki képviseli a hitelezőt. Az az álláspont, amely szerint az azonos adóssal szemben megindított más fizetéseképtelenségi eljárások felszámolóit nem köti határidő, az eljárás akadályozását vagy azt eredményezheti, hogy korlátozzák azoknak a hitelezőknek a követeléseit, amelyek az előírt határidőkön belül jártak el, vagy voltak kénytelenek eljárni. Ezenfelül a hitelezőkkel való egyenlőtlen bánásmódhoz vezethet az olyan értelmezés, amely szerint kizárólag a helyi hitelezőkre vagy a másodlagos eljárás hitelezőire vonatkozó jogvesztő határidő, és kizárólag e hitelezők kötelesek tőrni a késedelmes eljárásuk következményeit, míg a főeljárás hitelezői bármikor szabadon bejelenthetik követeléseiket a másodlagos eljárásban. A jelen ügyben szóban forgó másodlagos eljárásban a fizetéseképtelenségi főeljárás hitelezői nem voltak akadályoztatva abban, hogy az előírt határidőn belül jelentsék be a követeléseiket; mivel nem így jártak el, összhangban áll az általános jogelvekkel az olyan értelmezés, amely szerint e hitelezők kötelesek viselni a nemzeti hitelezőket határidőn túli bejelentés esetén terhelő jogkövetkezményeket. Nem helytálló a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolójának a követelések fizetéseképtelenségi főeljárásban történő igazolása elhúzódására való hivatkozása, mivel a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése igazolt követelések helyett bejelentett követelések más eljárásban történő későbbi bejelentéséről szól. **[eredeti 6. o.]**

A JOGVITA LÉNYEGE

13. A döntő anyagi jogi kérdés az, hogy a főeljárások és bármely másodlagos eljárás felszámolója által az olyan követelések más eljárásokban történő bejelentése, amely követeléseket már bejelentették abban az eljárásban, amelyre a szóban forgó felszámolókat kijelölték, olyan határidőkhöz van-e kötve, amelyek az eljárások helye szerinti állam szabályozása szerint a hitelezők követeléseinek bejelentésére vonatkoznak, vagy a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése különleges jogot biztosít a felszámolónak arra vonatkozóan, hogy a követeléseket a többi fizetéseképtelenségi eljárásban határidőre tekintet nélkül jelentsé be.
14. Amennyiben a követeléseknek a rendelet 32. cikke (2) bekezdése értelmében vett bejelentésére alkalmazni kell a hitelezői követelések bejelentésével kapcsolatos azon előírásokat, amelyekről annak a tagállamnak a joga rendelkezik, amelyben a felszámolók bejelentették a követeléseket, a ZFPPIPP 59. cikkének 2. bekezdésével összhangban értelmezett 296. cikke 5. bekezdése alapján a jelen ügyben el kell utasítani a követeléseknek a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója általi bejelentését.
15. Amennyiben a követeléseknek a rendelet 32. cikke (2) bekezdése értelmében vett bejelentésére nem vonatkoznak a fent említett határidők, mivel a felszámolót

olyan különleges jog illeti meg, amelyre nem vonatkozik a hitelezői követelések bejelentésére vonatkozó határidő, a bejelentést el kell fogadni, és a követeléseket a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásban a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon későbbi felosztásánál figyelembe kell venni.

AZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉS INDOKAI

16. A feltett kérdés lényeges hatással van a másodlagos eljárás menetére, mivel a fizetéseképtelenségi főeljárásban követeléseket bejelentő hitelezők a kapott választól függően fognak majd részt venni a másodlagos eljárásban a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon felosztásában. Az EU Bírósága ítélezési gyakorlatának vizsgálatából kitűnik, hogy a Bíróság még nem foglalt álláspontot ehhez hasonló ügyben. Ezenfelül az uniós jog alkalmazása nem eléggé egyértelmű ahhoz, hogy ne hagyjon kétséget maga után (*acte clair* doktrína, CILFIT kontra Ministero della Sanità,⁵ C-283/81).
17. Egyrészt, a rendelet 32. cikke (2) bekezdésének értelmezéséhez abból kell kiindulni, hogy milyen célt szolgál a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindítása. A rendelet (19) preambulumbekzdése **[eredeti 7. o.]** akként rendelkezik, hogy a helyi érdekek mellett a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás egyéb célokat is szolgál. Olyan esetek is felmerülhetnek, amikor az adós vagyona túl összetett ahhoz, hogy egy egységként lehessen kezelni, vagy a vonatkozó jogrendszerek eltérései olyan nagyok, hogy nehézségek keletkezhetnek, ha az eljárást megindító állam jogszabályainak hatályát kiterjesztik olyan más államokra, ahol a vagyontárgyak találhatóak. Ezért a főeljárás felszámolója másodlagos eljárás megindítását kérheti, ha a vagyon hatékony kezelése ezt igényli.
18. A rendelet (20) preambulumbekzdése kiemeli, hogy a fizetéseképtelenségi főeljárások és a másodlagos eljárások azonban csak az egyidejűleg folyamatban lévő valamennyi eljárás összehangolása esetén járulhatnak hozzá a teljes vagyon hatékony értékesítéséhez. Ennek legfőbb feltétele az, hogy a különböző felszámolóknak szorosan együtt kell működniük, különösen a megfelelő mennyiségű információk cseréjében. A fizetéseképtelenségi főeljárás meghatározó szerepének a biztosításához az ilyen eljárás felszámolója számára különböző lehetőségeket kell biztosítani az egyidejűleg folyamatban lévő másodlagos fizetéseképtelenségi eljárásokba való beavatkozásra.
19. A rendelet (21) preambulumbekzdése értelmében minden hitelezőnek, akinek szokásos tartózkodási helye, állandó lakóhelye vagy székhelye az Unióban van, jogosultnak kell lennie arra, hogy bejelentse követeléseit az Unióban folyamatban lévő, az adós vagyonára vonatkozó fizetéseképtelenségi eljárásokban. Azonban a hitelezők egyenlő elbírálásának a biztosításához össze kell hangolni a bevételek

⁵ ECLI:EU:C:1982:335.

elosztását. Minden hitelezőnek meg kell tudnia tartani azt, amit a fizetési képtelenségi eljárás során kapott, ugyanakkor csak abban az esetben szabad jogot biztosítani nekik, hogy egy másik eljárás keretében részt vegyenek a teljes vagyon felosztásában, ha az azonos helyzetű hitelezők a követeléseiknek megfelelő azonos részt szereztek.

20. A fenti megfontolásokból az következik, hogy a rendelet a több államra kiterjedő fizetési képtelenségi eljárások megfelelő és hatékony működése lehetővé tételének,⁶ az Unióban a hitelezőkkel való egyenlő bánásmód biztosításának, valamint a követeléseik hatékonyabb érvényesítésének⁷ célját követi.
21. A hatálya alá tartozó ügyeknél a rendelet rögzíti a jogszabályok kollíziójára vonatkozó egységes szabályokat, amelyek alkalmazási területükön a nemzetközi magánjog nemzeti szabályainak helyébe **[eredeti 8. o.]** lépnek.⁸ Eltérő rendelkezés hiányában azonban a fizetési képtelenségi eljárást megindító tagállam jogát kell alkalmazni (*lex concursus*), aminek mind a főeljárásokra, mind a helyi eljárásokra érvényesülnie kell. A rendelet (23) preambulumbekkezdése úgy szól, hogy a *lex concursus* határozza meg a fizetési képtelenségi eljárások minden – mind anyagi, mind eljárási – hatását az érintett személyekre és jogviszonyokra; ez szabályozza a fizetési képtelenségi eljárások összes megindítási, lefolytatási és befejezési feltételét. Ezekkel az előírásokkal összhangban áll a rendelet 28. cikke, amely úgy szól, hogy amennyiben a rendelet másként nem rendelkezik, a másodlagos eljárásra alkalmazandó jogszabályok annak a tagállamnak a jogszabályai, amelynek területén belül a másodlagos eljárást megindították. Az általános rendelkezések között található 4. cikk szabályozza azt, hogy mi tartozik bele az alkalmazandó jogba. Az alkalmazandó jog részét képezik – többek között – a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályai (a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének h) pontja) és a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályai (a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i) pontja).
22. A rendelet 32. cikkének (2) bekezdése – annak megállapításán felül, hogy a főeljárás és a másodlagos eljárások felszámolóit bejelenthetik másik eljárásban az olyan követeléseket, amelyeket már bejelentettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték (további feltétel előírását és a hitelezőket megillető jog fenntartását leszámítva) – nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek egyértelműen megállapíthatóvá tennék, hogy a követelések szóban forgó bejelentését hogyan kell kezelni. Hasonlóképpen nem világos, hogy a felszámolók által a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése értelmében megtett bejelentésre is vonatkoznak-e a szlovén jog által a hitelezők követeléseinek bejelentésére előírt határidők, a határidőn túli bejelentés jogkövetkezményeit is beleértve.

⁶ A Bíróság Bank Handlowy und Ryszard Adamiak C-116/11. sz. ítélete (ECLI:EU:C:2012:308).

⁷ A Bíróság Skarb Państwa Rzeczpospolite Polskie C-47/18. sz. ítélete (ECLI:EU:C:2019:754).

⁸ A rendelet (23) preambulumbekkezdése.

23. A ZFPPIPP nem szabályozza a rendelet 32. cikkének (2) bekezdésében előírányzott bejelentést. Ezt a helyzetet a fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon felosztására irányuló eljárás sem kezeli. A fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyon általános felosztása során kizárólag azokat a követeléseket kell figyelembe venni, amelyeket a fizetéseképtelenségi eljárásban kellő időben bejelentettek,⁹ valamint a kifejezetten megjelölt elsőbbségi követeléseket és az adófizetéssel összefüggő követeléseket, amelyeket a fizetéseképtelenségi eljárásban nem kell bejelenteni és azokat kellő időben bejelentettnek kell tekinteni.¹⁰ A felszámoló ezeket a követeléseket köteles felvenni az igazolt követelések elsődleges vagy kiegészítő nyilvántartásába.

KÖVETKEZTETÉS

24. Az Európai Unió Bírósága általi értelmezés lehetővé teszi majd, hogy a fellebbviteli bíróság **[eredeti 9. o.]** olyan határozatot hozzon, amely megfelel a rendelet 32. cikkének (2) bekezdése által követett célnak.

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉS

25. A fentiek tükrében a *Višje sodišče v Ljubljani* (ljubljanai felsőbíróság) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének az első bekezdése b) pontjával összefüggésben értelmezett második bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti elő:

„Úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 32. cikkének (2) bekezdését, hogy követeléseknek a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolója által másodlagos eljárásban történő bejelentésére a másodlagos eljárás helye szerinti állam jogszabályainak a hitelezői követelések bejelentése határidejére és a határidőn túli bejelentés jogkövetkezményeire vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni?”

[omissis]

⁹ A ZFPPIPP 358. cikke.

¹⁰ A ZFPPIPP 296. cikkének 6. bekezdése.